ab ecclesia ordinata·vñ ī veteri lege
ac noua dicit: Memento vt die sabbati
sanctifices: ꝗ heu pchdolor plures illis
diebꝫ pcta cōmittūt q̄ ceteris diebꝫ
Tales poterūt assimilari cuidā pisci
ī mari tā diu bene ē sibi qñ ē in mari
ꝗ si cōtīgat a casu q̄ saltat sup tēpe
pluuie·a pluuia eū tāgat īcipit mori
nec per multos dies statū eiꝫ poterit
recuperare·q̄usq; fuerit de aq̄ maris sa
tiatꝫ. Eodē mō aliq̄ q̄ diu sūt p tota
septimanā ī mari huiꝫ mūdi laborā
tes tādiu bñ videt eis ꝗ si cōtīgat eos
diebꝫ festiuis ad ecclesiā pgere et ali
quē dulcē ꝓmonē vl missam audire
eis videt q̄ sint ī magna angustia q̄
usq; sūt ī opibꝫ mūdanis reuocillati.
Virgiliꝫ certe q̄ statuā fecerat ē spiri
tus sāctꝫ q̄ p̄dicatorē ordinauerat vt
annūciet virtutes a vitia: penā a glo
riā. Sz heu iā poterit dicere p̄dicator
sicut statua dixerat Tpa mutantur.
Hoc satis maifeste videmꝫ ī p̄mitiua
ecclia in oī statu tpa erant meliora q̄
nūc: oratiōes a p̄ces q̄ mō. Terra da
bat fructū suū magis habūde: a oia
elementa q̄ sua erāt. oia sūt mutata
ꝓpter pcta hoīm. Hoc appebat m ditu
uio noe Secūdo hoīes deteriorā: sicut
clare videmꝫ. In ātiq̄ tpe erāt hoīes
magi deuoti·elemosinarij· caritatiui
q̄ mō sūt. Et q̄re? Qia totꝫ mūdꝫ in
maligno positus est. Tercio q̄ volui
cit veritatē dicere tl Mō si p̄dicator
pcta potētū predicet: statī minas ac
mīmuracōes habebit Vñ psay. xxxi.
Loq̄mini vba placētia. Et ideo apos
tolꝫ dt Erit enī tēpꝫ cū sanā doctrinā
nō sustinebūt p domo israel. Focꝫ ē
q̄libꝫ hominꝫ xpīstianꝫ q̄ fideliter sicut
miles xpī laborat Vñ q̄libꝫ hominꝫ xpī
anꝫ tenet singul diebꝫ patri suo ce
lesti reddere duos denarios. s. amorē
a honorē. Amorē q̄ nos tātū dilexit
q̄ p nīo amore vnicū filiū suū de ce
lis descēdere ꝓmisit. a morte turpissi
ma ꝛdēnari. Honorē: q̄ oia ab ipso
pcedūt. a fine eo nullū bonū agere
poteri? Itē duos denarios filio acō
modamꝫ. Cuiusmodi filiꝫ ē? Certe il
le de q̄ ysaye dr. Paruulꝫ enī natꝫ ē
nob tl. s. filiꝫ dei. Et q̄les denarios
debemꝫ ei accommodare? Certe duos
oī die. s. bonā voluntatē et bonū actū
q̄ diu sumꝫ in h mortali corpe. a qñ
nos egeni sumꝫ facti ī die iudicij qñ
nudi apparebimꝫ: tūc ipse nob red
det illos denarios in vita etna: sicut
scriptū ē Cētuplū accipietis a vitā et
nā possidebitis. Itē duos denarios p
dimꝫ sup vxorē. Vxor ista: est caro
nostra misera: q̄ sp cōtriat spiritui.
Denarij q̄s expēdimꝫ sup eā sūt ma
la voluptas a actꝫ malꝫ q̄ ōtinue op
ant ex obliq̄ voluntate. Istos duos
denarios pdimꝫ. qr ḡuit ꝓpter h. h vl
ubi puniem. Itē duos denarios oī
die expendimꝫ sup nosipsos. si bonī
xpiani sumꝫ. s. dilcōes dei in toto cor
de a dilcōnē ad pxīm sicut ad nosipōs.
Rmi si istos octo denaios expēdē vo
luerit ad gaudiū etnū pueire possit

De confessione. Ca. lviij.

Rex q̄dā reguit noīe Asmodeꝫ
q̄ statuit q̄ q̄cūq; malefactor
captꝫ esset a corā iudice ductꝫ
si tres veritates posset dicere: tā veras
ō q̄s nullꝫ posset obiicē. qñ vero sine
oī fallacia essēt q̄tūcūq; eēt malefac
tor vitā suā obtinēt cū tō sua hēdita
te. Accidit casus q̄ q̄dā miles ō regē
forefecit: fugā petiit a in q̄dā foresta
latuit. In q̄ multa mala cōmisit. qr
oēs ītrātes spoliauit aut occidit. Iu
dex cū h audisset insidias ī circuitu fo
reste ordinauit cū deptēdit: et ligatis
manib ad iudicū vire fecit. Apt ei
iudex Rme nosti legē? Qui ait Etnā
dñe. Si debeo saluari oportet me dice
re tres veritates. aut mortē euadere
nō possū. Apt iudex. Imple bñficiū
legis aut hodie morieris. At ille. Dñe
fac fici filētiū. q̄ facto ait. Dñe ecce h
ē ꝓma veritas Vobis oībꝫ denūcio q̄
toto tpe vite mee extiti malꝫ homo.
Iudex h audiens ēcūstātibꝫ apt. Est
ne verum qd ille dicit? At illi Si non

esset malefactor ad ista non venisset
Ait ergo iudex. Dic secūdā v̄itatē. Qt
ayt Secūda veritas est. Mihi multū
displicz q̄ in ista forma huc veni Ait
iudex. Certe credim9 tibi. Dic g̊ terci
am v̄itatē a teipsū a morte saluasti.
Ait ille. Hec ē tercia v̄itas. Si semel
potero euadere: ad istū locū nūq̄ vo-
lūtarie in ista forma venirē. Ait iudex
Amē dico tibi satl prudēt te liberasti
Vade in pace. Et sic saluatus est.

Rarissimi iste impator ē dn̄s nr̄
ihs xp̄s q̄ istā legē edidit scz q̄
q̄cūqz malefactor .i. peccator p grām
dei captus fuerit a corā discreto iudi
ce ductus .i. cōfessore: dicat tres veri-
tates tam veras q̄ demones ꝯ se nō
poterūt obiicere: hereditatē regni ce-
lestl obtinebt Prima v̄itas ē. ego sū
mal9 hō .i. in tali pctō a sic de singul
Ecce cōfessio. Scd̄a v̄itas ē. Displicet
m̄ tc̄l .i. multū m̄ displicet q̄ tātū deū
meū offendi Ecce ꝯtritō Tercia v̄itas
ē. si possē sel euadē p viā satisfactōis
nūq̄ ad pcc̄z redirē volūtarie. a sic p
ꝯsequēs vitā eternā obtinerē.

De superbia nimia. Et quō supbi
ad hūilitatē maximā sepe pueniūt
satis notabile. Capitulū lix.

Iouinian9 īpator regūt potēs
valde q̄ cū sel in stratu suo ia
cuisset: exaltatū ē cor ei9 vltra
q̄ credi pōt. Et in corde dixit. Est ne
aliq̄s ali9 de9 quā ego? Hijs cogitatl
somnū cepit. Mane vero surrexit et
vocauit milites suos a ayt Rm̄i: bo
nū ē cibū sumē q̄ hodie ad venādu3
pgere volo. Illi vero pati erāt eius
volūtatē adīplere Cibo sumpto ad ve
nādū prexerūt Dū vero īpator eq̄tassz
calor intolerabil eu3 inuasit intantū
q̄ videbat ei q̄ moreret nisi in aqua
frigida balneaē possz Respexit alōge:
aquā latā vidit. Dixit suis militibz.
Hic remaneatl q̄usqz fuero libeātus
Dextr̄riū cū calcaib9 pcussit ad aquā
festinant eq̄tabat. de equo descendit
oīa vestimēta deposuit. aquā intr̄uit
et tā diu ibi remāsit q̄usqz tōlit refri-
geratus essz. Dū ibidē exspectassz veit
q̄dā hō ei p oīa silis in vultu a gestu
a induit se vestimētl eius. dextrariū
eius ascēdit a ad milites eq̄tauit. ab
omnib9 sicut psona īpatoris ē recep
tus. Finito ludo ad palaciū cū mili-
tibz prexit. Post h̄ cito iouinian9 de
aqua exiuit: sz nec vestes nec equū in
uenit. Admiābat a tristat9 ē valde.
q̄ nud9 erat a neminē vidit. Cogita
uit intr̄ se. Quid faciā? Ego miseābi
liter sū frustrat9 Tandē ad se reūsus
dicebat. Hic ꝓpe manet vnus miles
quē ad miliciā pmoui. ad eū pgam.
vestes a equū acq̄rā. Et sic ad palaci
um meū ascendā et videbo quō et per
quē sū ꝯfusus. Iouinian9 tōlr nud9
ad castr̄ militl prexit Ad ianuā pul
sauit Janitor āt cāz pulsatōis q̄siuit
Ait iouinian9 Januā apite a qual
ego sū videte. Ille vero ianuā apuit
a cū eū vidissz obstupuit a ait Qual
es tu? At ille. Iouinianus sū īpator
Vade ad dn̄z tuū a dic ei vt m̄ vestes
accomodat q̄ vestes a equū pdidi Qt
ayt. Mentirl pessime ribalde. Jā an̄
aduētū tuū dn̄s īpator iouinian9 ad
palaciū suū cū militibz suis trāsiuit
a dn̄s me9 secū prexit a rediit. a iā in
mensa sedet Sz q̄ īpatorē te nōiasti:
dn̄o meo nūciabo Janitor intrauit a
dn̄o suo v̄ba ei9 retulit Ille h̄ audiēs
p̄cepit vt introduceret. Miles cū eū
vidissz: noticiā eius nō habebat. Sed
impator poptime eū ꝯgnouit. Ait ei
miles Dic m̄ q̄les es a qd̄ ē nomē tuū
Qui rn̄dt Ego sū īpator iouinian9 et
ego te ad miliciā pmoui tl̄i tpe. Ait
ille O ribalde pessime: q̄ audacia au-
des teipsū īpatorē noīaē? Jā dn̄s me
us īpator an̄ te ad palaciū eq̄tauit a
ego p viā ei associat9 erā a iā sū r̄ūs9
et q̄ teipsū īpatorē nōiasti īpune nō
trāsib̄ Fecit eū egregie v̄beāri a postea
expelli Ille v̄o sic flagellat9 a expul
sus fleuit amaē a ait O de9 me9. q̄d h̄
eē poterit q̄ miles q̄z ad miliciā pmo
ui noticiā mei n̄ hz a cū h̄ g̊uit me fla
gellat. Cogitat apd se. ꝓpe ē q̄dā dux